

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 210. Conversus autem ad illas Iesus. v. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

dit, sicuti & ad compassionem. Cum igitur Christus ita dehonoratus esset, virorum verberibus & contumeliis, ecce confessim mulieram lacrymis & lamentis honoratur; quia considerabant amittere lese vitum pium & sui consolatorem in omnibus angustiis & tribulationibus: quia videbant Christum tam miserabiliter sub ingenti sanctae crucis mole vix in cedere posse ob acerbissimos dolores corporis, vulnera, sanguinis effusionem copiosissimam, novissimum virorum vermem & non hominem, sed opprobrium hominum & abiectionem plebis, circumvallatum exrumnis & hominum pedibus conculcatum.

Sic certe plangerent te omnes si in veritate te Dominum Deum suum cognovissent. Quis enim noua lamentaretur considerata tua innocencia, quod tu Dei filius contumeliam, quam ipsem et commiserat pateres; profecto vel laxeo corde esse debebat & omnium ingratissimus quib[us] non lacrymaretur, ubi duas tam magnas causas offeruntur; videlicet quod homo peccator haec pati debuisset, & tu ipsa justitia, verus Dei filius qui peccatum non feceras, in cujus ore dolus inventus non fuerat pro homine haec pati dignatus sis,

§. 210. *Conversus autem ad illas Iesu. v. 28.*

Magna fuit haec Christi Domini in tantis malis generositas, quod non solum, ad circumstantes personas & actiones eorum adverterit oculos & mentem: sed etiam eas animose alloqui, in se sui doloris oblii consolari alios potuerit, neque solum consolari, sed quasi in templo quietus deret erudare. Quam vere & bene dixisti per prophetam tuum: conveni mini ad me, & ego convertar ad vos. Ecce enim istae mulieres lese modic converterunt ad te, plorando & compatiendo & statim convertitus alloqueris eas, doces, viam monstras ad salutem. Bonus Dominus, qui tam cile respicit ad conversos.

TU, O Domine qui tantam lacrymis dolorique prærogativam indidisti, ut iratum te placent, & veniam peccatorum obtineant: concede propitiatus te omnem doloris & luctus copiam convertamus; ubi sicut mulierem est opus, ita & uberrimus eorum fructus exoptatur: quo tandem, qui per peccatum cecidimus, per veræ penitentiae lamenta surgamus & consolari mereamur.

§. 211. *Filia Ierusalem. v. 10.*

Amicum & humanissimum exordium, orationem totam spondet benignam & quid aliud expectetur a bonitate melliflua Christi? in manu